

مبادا این جشن‌ها به گناه آلوده شود

آیت الله العظمی صافی گلپایگانی: مبادا این جشن‌ها به گناه آلوده شود...

آیت الله العظمی صافی گلپایگانی: مبادا این جشن‌ها به گناه آلوده شود
 ظهور، بشارت قرآن مجید است
 باید زمزمه واهی قرب ظهور و تطبیق، مطرود و محکوم شود
 ظهور، وسیله ریاست طلبی نشود
 باید در حوزه‌ی امام‌شناسی، همه وارد شوند
 ایام نیمه شعبان فرصتی برای بررسی خود و مسئولان بدانیم
 شب نیمه‌ی شعبان، شب توبه و استغفار است
 شب نیمه‌ی شعبان، شب پاک‌سازی دل‌ها است

آیت الله العظمی صافی گلپایگانی به مناسبت دهه فرخنده مهدویت و نیمه شعبان المعظم 1432 در پیامی استفاده‌ی ابزاری از ظهور و نام مقدس امام زمان علیه‌السلام را محکوم کرد.

متن کامل این پیام به این شرح است:

"بسم‌الله الرحمن الرحیم؛ الحمدلله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله؛

اللهم صل علي محمد و آل محمد. اللهم و إن ابليس المتمرد اللعين قد عتثش و كثرت جنوده و ازدحمت جيوشه و انتشرت دعائه في اقطار الارض فاضلوا عبادك و افسدوا دينك و حرّفوا الكلم عن مواضعه و جعلوا عبادك شيعاً متفرقين و احزاباً متمردين و قد وعدت نقض بنيانه و تمزيق شأنه؛ فأهلك أولاده و جيوشه و طهر بلادك من اختراعاته و اختلاقاته و ارح عبادك من قياسته و مذاهبه و اظهر دينك و عجل فرج وليك و اجعلنا من انصاره و من العاملين لمرضاته في غيبته. (قسمتي از دعاء بعد از زیارت حضرت امام حسن عسکری علیه‌السلام).

خداوند متعال را بر نعمت ولایت حضرت خاتم الاوصیاء و شمس آسمان اِصطفا، بقیة‌الله في الارضین، الخلف الهادی المهدي مولانا الامام الثاني عشر ارواح العالمین له الفدا سپاسگزاریم.

دهه مبارکه مهدویت و عید بزرگ الهی و جهانی ولادت با سعادت آن حضرت را به عموم مردم عدالت‌خواه و ظلم‌ستیز، خصوصاً شیعیان و منتظران روز بزرگ و عصر ظهور آن حضرت تبریک عرض می‌نماییم؛ ظهوری که هر چه بشر، دوران‌ها را پشت سر بگذارد و عصرهای بسیار بر جهان بگذرد، عالم سپری نخواهد گشت تا آن ظهور تحقق یابد.

همه مسلمانان؛ از سنی و شیعه، بر این اتفاق دارند که بر حسب حدیث قطعی الصدور از حضرت رسول اعظم صلی الله علیه و آله و سلم: اگر از دنیا باقی نماند مگر یک روز، خداوند متعال آن روز را آن قدر طولانی می‌فرماید که حضرت مهدی آل محمد (صلوات الله علیهم اجمعین) ظهور فرماید و عالم را بر از قسط و عدل نماید، چنان‌که بر از ظلم و جور شده باشد.

آری! شکی نیست که دنیا چنین دوره و عصر و زمانی را در پیش دارد، و سیر شب و روز و حرکت ماه و خورشید، بسوی آن روز است. و اگر چه مثل قیامت دور باشد، به مضمون (اقتربت الساعة) در حساب‌های الهی نزدیک است، و اگر هرچه به تأخیر افتد و عصر غیبت طولانی شود جز مؤمنان قوی الاعتقاد و ثابت الایمان - که خدا دل آنها را به ایمان، امتحان فرموده است- کسی به ایمان به امامت آن حضرت باقی نماند؛ و اگر چه در عصر غیبت، دشواری‌ها پیش می‌آید و افراد ریاست‌خواه، دعاوی باطله می‌نمایند و خود یا اوضاع و احوال را به شرایط خاص ظهور آن حضرت جلوه می‌دهند و گمراهی‌ها زیاد می‌شود و تصرفات و تحریفات در احکام صورت می‌گیرد و بطور کلی، حلال خدا حرام و حرام خدا حلال، و اختلاط زن و مرد و ملاحی و مناهی و لهو و لعب رایج می‌شود و منکر، معروف و معروف، منکر می‌گردد؛ اما در عین حال، سیر حقیقی به‌سوی آن روز کمال و عدل جهانگیر است. عکس‌العمل جهالت‌ها و ضلالت‌ها و ظلم و ستم‌ها، چنان دوران عزیز است.

عصر غیبت، عصر تمحیص و تخلیص است. همه امتحان می‌شوند؛ زمامداران و حکومت‌ها یکی پس از دیگری آن قدر امتحان می‌شوند که اکثریت ناامید می‌گردند و با یک صدای الهی و صیحه آسمانی بیدار و هشیار می‌شوند. این ظهور، بشارت انبیاء گذشته و کتب آسمانی قبل از اسلام و بشارت قرآن مجید است.

شایسته است میلاد آن عزیزی که قهرمان این ظهور و به امر خدا سازنده‌ی جهان نوین و عصر طلایی اسلام است را، همه جشن بگیرند

و به هم تبریک بگویند و از خداوند، تعجیل ظهور آن حضرت را مسئلت نمایند. این ظهور، روز پایان استضعاف و روز حکومت صالحان است؛ نظامی که امیرالمؤمنین علیه السلام با کمال تأکید، آن را بشارت داده است.

مطالب و مسائل مهمی که باید در این ایام فرخنده و مجالس جشن و سخنرانی عنوان شود زیاد است که در این مقاله، مجال عرض و بیان آن نیست. تنها به مواردی از آن اشاره می‌کنم:

1. بر حسب حدیث مشهور و مسلم بین الفریقین (من مات و لم یعرف امام زمانه مات میتة جاهلیة)، معرفت امام، اعتبار و اهمیت بسیار بالایی دارد که اگر کسی بمیرد - در هر عصر و زمانی- امام زمان خود را نشناخته باشد، به مرگ جاهلیت مرده است. تأکیدی از این بالاتر نیست. پیام‌های این اعلام، آموزنده و معرفت‌بخش است. همه باید امام زمان را بشناسند و به او معرفت داشته باشند تا به مردن جاهلیت نمانند و به مثل آنچه در السنه و افواه بین عوام و افراد بی‌معرفت مطرح می‌شود، از قرب ظهور و تطبیق بعض روایات بر اشخاص، اعتنا نکنند و این زمزمه واهی در جامعه‌ی ولایی و صاحب معرفت مطرود و محکوم شود.

بنابراین باید در حوزه‌ی امام‌شناسی، همه وارد شوند و مقالات و سخنرانی‌ها بسیار باشد. کتاب‌های مستند تألیف شود که دیگر مثل این صحنه‌ی اخیر تجدید نشود و اسم ظهور و قرب ظهور، وسیله‌ی نیل به مقاصد شخصی و ریاست‌طلبی نشود.

2. این ایام مبارک و جشن و عید نیمه شعبان را همه، مخصوصاً نسل جوان، باید غنیمت بدانیم و آن را فرصتی برای تجدید عهد با آن حضرت و بررسی حال و وضع خود، جامعه و زن و مردمان و مسئولان بدانیم؛ آیا به آن حضرت نزدیک‌تر شده و انتظارات ایشان را از خودمان و از نظام برآورده کرده‌ایم؟ در امر به معروف و نهی از منکر و حفظ سنت‌های الهی و هویت اسلامی، قضاء حوائج عبادالله، خصوصاً طبقه محروم و احیاء دین و استقلال و قطع نیاز از بیگانگان چه پیشرفت‌هایی داشته‌ایم؟ به امور و ارزش‌های اخلاقی و حقیقی اهمیت می‌دهیم یا مطالب بی‌ارزش را ترویج می‌کنیم؟! در مبارزه با تهاجم فرهنگی و غرب‌گرایی - که به زبان می‌گوئیم- در عمل چگونه‌ایم؟

3. شب نیمه‌ی شعبان، مثل شب‌های قدر یکی از شب‌های مقدسه سال است که باید غنیمت شمرد؛ شب دعا و توجه به خداوند متعال و توبه و استغفار و اعمال خیر و احسان است، و شب پاک‌سازی دل‌ها از غلّ و غش و کینه‌توزی و افکار و نیات پلید می‌باشد. در این شب، همه با نیت پاک، دست انابه و تضرع به درگاه خداوند متعال برداشته و فرج موفور السرور حضرت مهدی موعود عجل الله تعالی فرجه الشریف را از خداوند متعال مسئلت می‌کنیم.

مبادا این جشن‌ها و شادی‌ها که از شعائر دین و اعلام وجود و افتخار به ولایت ائمه طاهریین علیهم السلام است، به گناه و لهو و لعب و غنا و طرب آلوده شود.

در پایان از خداوند برای همه عزیزان؛ برادران و خواهران، توفیق الهی و دعا و عنایات حضرت ولی عصر ارواح العالمین له الفدا را مسألت می‌نمایم."